

Reseberättelse från World Parkinson Congress i Montreal, Kanada.

Niklas Löfgren som är fysioterapeut och doktorand vid Karolinska Institutet berättar om sin resa till Montreal, Kanada, och Word Parkinson Congress där han presenterade sina forskningsresultat.

Mitt doktorandprojekt handlar om att undersöka ett nytt koncept för balansträning för äldre med Parkinsons sjukdom. Bakgrunden till detta projekt var att tidigare vetenskapliga artiklar har efterfrågat ny, mer specifik och i högre grad utmanande, träning av balans för personer med Parkinsons sjukdom. Baserat på detta skapade vi en teori, med hjälp av information från tidigare vetenskapliga artiklar och klinisk erfarenhet, om hur balansträning kunde riktade sig mot specifika problemområden för personer med Parkinsons sjukdom.

Eftersom detta program var baserat på våra teorier behövde vi sedan undersöka hur detta skulle fungera i den kliniska verkligheten, vilket vi gjorde i form av en pilotstudie utförd vid Karolinska Universitetsjukhuset i Huddinge, hösten 2011. Informationen vi erhöll från detta var att programmet i stort verkade mycket lämpligt, återkopplingen vi fick från deltagarna gjorde dock att vi modifierade programmet något. Vi har publicerat en artikel som beskriver såväl utvecklingen detta program liksom pilotstudiens genomförande (Titel: Is highly challenging balance training feasible in older adults with Parkinson's disease? Tidskrift: Archives of physical medicine and rehabilitation, November 2013). Denna artikel presenterade jag i form av en poster vid World Parkinson Congress i Montreal.

Efter detta iscensatte vi en randomiserad kontrollerad studie i Stockholm med 102 deltagare med Parkinsons sjukdom, varav hälften deltog i vår balansträning. Som ett av de grundläggande instrumenten för att bedöma effekten av denna träning, använde vi oss av ett nytt balanstest vid namn Mini-BESTest. Men i och med att detta test är relativt nytt ansåg vi att det inte hade vederlagts huruvida det var ett tillförlitligt test att använda för att bedöma balansförmåga hos äldre med Parkinsons sjukdom. Därför genomförde vi under våren 2013 en studie med avsikt att undersöka detta. Vi valde att använda oss av ett mer kliniskt förhållningssätt än många tidigare studier, då vi försökte efterlikna den kliniska verkligheten som den ser ut enligt vår mening och erfarenhet. Därför valde vi att låta två olika sjukgymnaster (varav den ena hade stor erfarenhet av balanstestet och den andra hade begränsad erfarenhet av att använda testet) bedöma 27 personer med Parkinsons sjukdom vid samma tillfälle. Detta för att kunna bedöma hur väl resultaten överensstämde mellan två sjukgymnasternas bedömningar. Dessutom lät vi den erfarna sjukgymnasten utföra ytterligare en balansbedömning av de berörda deltagarna med Parkinsons sjukdom 7 dagar efter den tidigare bedömningen. Detta gjordes för att undersöka hur väl resultaten överensstämde då testet bedömts av en och samma person vid två olika tillfällen. Denna studie kommer inom kort skickas till den vetenskapliga tidsskriften "Physical therapy" med gott hopp om publicering.

Resultaten från denna studie presenterade jag i form av en poster som även valdes ut att ingå i en poster tour vid World Parkinson Congress i Montreal.

Världskongressen i Montreal, som pågick från 1-4 oktober, inleddes med en förberedande dag, där fokus låg på grundläggande information om Parkinsons sjukdom, till stor del riktat mot lekmän, samt presentationer om hur olika länder organiserat sina vårdprogram för personer med Parkinsons sjukdom. Framförallt stod det holländska projektet, som under många års tid utvecklat en imponerande multiprofessionell vårdapparat, ut. Från holländskt låg också fokus på att presentera de viktiga europeiska riktlinjerna avseende vård för personer med Parkinsons sjukdom.

Dag 2 inleddes med föreläsningar om processerna som sker i hjärnan då viktiga nervceller dör, och om vikten av forskning för att finna nya behandlingsmetoder för att motverka detta. Efter middagen erbjöd en mängd olika föreläsningar av olika svårighetsgrad, som riktade sig mot patienter likväl som vårdpersonal och vetenskapsmän. Områden som togs upp sträckte sig från livskvalitet till specifika cellprocesser. Denna dag inleddes också den två dagar långa posterutställningen, där en mängd nya studier presenterades och diskuterades, såväl av personer med Parkinsons sjukdom som av sjukvårdspersonal och forskare, vilket var väldigt nyttigt och intressant.

Under dag 3 låg stort fokus på icke-motoriska symptom, såsom t.ex. kognitiva besvär såsom minnessvårigheter, biverkningar av medicin och trötthetssymptom. Under eftermiddagen erbjöds dessutom en föreläsning innehållande intressanta tips om strategier för personer som lider av s.k. frysningar (upphakning av rörelser).

Under kvällen deltog jag vid en tour där jag muntligen presenterade min egen poster som handlade om tillförlitligheten av balanstestet Mini-BESTest. Till min stora glädje uppskattades denna studies kliniska förhållningssätt mycket.

Den sista dagen innehöll föreläsningar och seminarier om bland annat problem med överrörelser (s.k. dyskinesier), smärta och behandling med DBS. Avslutningsvis hölls en mycket intressant föreläsningsserie om balans vid Parkinsons sjukdom.

Sammanfattningsvis är jag mycket glad och tacksam att jag fick möjligheten att delta vid denna kongress. Vad som slog mig som mycket positivt var den stora blandningen av deltagare vid kongressen, framförallt det stora antalet personer med Parkinsons sjukdom som inte bara närvarade, utan också ställde mycket frågor, kritiska såväl som uppmuntrande. Detta upplevde jag som ovanligt, men icke desto mindre viktigt då jag tror att det är viktigt för forskarvärlden att få direkt återkoppling på vad som är viktigt för de personer som drabbats av sjukdomen, liksom jag tror det är värdefullt för personer med Parkinsons sjukdom att få insikt i vad som händer inom vetenskapen.

Jag hoppas få återuppleva detta vid framtida konferenser och kongresser!